

Det vilde ganske vist være overordentlig gemhytligt, dersom man efterhaanden stykvis kunde afløse Skatterne, først ophæve Næringsstatten og saa Bygningsafgiften i dens Heelhed o. s. v. Det forekom mig, at det erede Medlem ønskede det, og det vilde jo være overordentlig nydeligt, naar man saa blot med det Samme kunde give Anvisning paa, hvorfra Indtægterne skulde komme; men for Kjøbenhavns Bedkommende er Bygningsafgiften det væsentligste Statteobject, og er, som sagt, aldeles uundværlig. Der er ikke fra min Side den mindste Grund til at rokke ved Principet for Bygningsafgiften i Kjøbenhavn, i alt Fald seer det ikke ved denne Lov. Vil det erede Medlem i denne Henseende staae som Befrier — thi det er jo vistnok altid en ubehagelig Ting at skulle betale Skat — da vil det være det Rigtigste, at han gjør Forsøg paa at indbringe en særlig Lov i denne Retning. Det, der har fremkaldt dette høist ubehagelige lille Lovforslag, er nogle Afstandsbestemmelser, Hvide over Fortouget og deslige, der have vist sig at være til Skade, navnlig med Hensyn til Forstæderne, hvor ikke saa Huse ere opførte, inden Gaden Niveau var givet, og hvor altsaa Afstandene have maattet være beregnet efter forventede Niveauer, som senere ikke have fundet Sted. Dernæst har man ogsaa, hvad der navnlig i 1802, da Bygningsafgiften blev indført, vistnok ikke var Tilfældet i Kjøbenhavn, af sanitaire Hensyn gjort de Kjældere høiere, der ikke vare bestemte til Beboelse eller til Værksted, men kun til egentlige Kjælderrum, og Hensigten dermed har ikke været den, at befordre Sundheden for Brændet og Tørven, men at befordre Tørheden i selve Bygningen. Da Principet, der her er opstillet, er det samme som det, der indeholdes i Forordningen af 1802, har man ingen Betænkelse havt ved at borttage Afstands- eller Hvidebestemmelserne, saaledes at det kun er Diemedet, der bliver det afgjørende med Hensyn til, om et saadant Rum er stattepligtigt eller ikke. En ganske lignende Betragtning har gjort sig gjældende med Hensyn til Bygningsafgiften af Kvister. Det er ogsaa der Reglen, at naar de ere indrettebe til Beboelse, saa regnes de for Etager og svare Afgift, men ere de derimod blot Pulterkamre, Tørveløfter eller

deslige, saa svare de ingen. I denne Henseende har Forordningen af 1802 ladet det være afgjørende, paa hvilken Maade Kvisterne sik deres Lysning, idet det er bestemt, at de skulle være afgiftsfrie, naar Lysningen blev indbragt gjennem Taget. Der er en nyere Bygningsmaade, som har søgt at tilveiebringe den fornødne Luft og det fornødne Lys, ikke igjennem selve Taget, men igjennem Facaden, hvorved man med Hensyn til Diemedet ganske erholder det Samme, medens Bygningsconstructionen bliver langt heldigere, idet man derved ikke alene opgaar, at det Stygge og Trykkende, som fremkommer, ved at Taget ligger lige ned paa den øverste Etage, bortfalder, men ogsaa tilveiebringer en smukkere Facade. I saadanne Tilfælde har man meent, at man kunde indføre Bestemmelser, der gjøre det muligt, i alt Fald uden Pengeopoffrelser, at tilveiebringe en saadan bedre og smukkere Bygningsmaade, uden at Principet for Skatten derved i mindste Maade afficeres. Om det Samme kan komme til Anvendelse paa den Construction, som et æret Medlem (Ville) har omtalt, seer jeg mig ikke for Diebliffet istand til at udtale mig om; men jeg skal søge at staffe mig Underretning desangaaende, naar jeg seer Endringsforslaget formuleret. Hvad angaaer Terminen for Lovens Ikrafttræden, da skal jeg ikke have Noget imod, at den bliver forandret; men jeg anseer det ikke for nødvendigt, thi Forholdet vil jo meget let kunne ordnes derved, at man første Gang kun opkræver Afgiften for et Fjerdingaar istedetfor for et halvt Aar paa de Steder, hvor denne Lov vil medføre en Forringelse i Afgiften.

M. Jensen: Den høitærede Minister har ikke opfattet mig ganske klart. Det, jeg ikke kunde forstaae, det var, at Ministeriet af de Grunde, som ere anførte i Motiverne, kunde gjøre det Forslag, som Loven indeholder. Jeg skal tillade mig at gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at det ikke er mig, der er fremkommen med Forslag om at ville fritage Skattehæderne for Bygningsafgift, det er den høitærede Minister selv. Jeg har kun sagt, i hvilken Retning jeg kunde ønske at gaac, forsaavidt man overhovedet gif den Vej, som jeg